

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/217/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213217931
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4213217931.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Ž. XXX/XX, C., o zaplatenie sumy 617,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 617,40 € spolu s vyčísleným úrokom z omeškania z dlžných splátok splatných v období mesiacov september 2010 až október 2011 ku dňu 20.11.2011 vo výške 33,31 €, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 617,40 € od 21.11.2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 19.8.2013 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 617,40 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Podanú žalobu žalobca postavil na tom skutkovom základe, že žalovaný s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril dňa 5.12.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazal riadne splatiť. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2.135,52 € (z toho dlžná istina predstavovala sumu vo výške 1.421,46 €, úrok sumu vo výške 191,81 €, úrok z omeškania sumu vo výške 495,34 € a poplatky sumu vo výške 26,91 €). V tomto konaní si uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny pozostávajúcej z dlžných splátok splatných v období od 20.9.2010 do 20.11.2011 v celkovej výške 617,40 € ako aj úroku z omeškania vyčísleného z dlžných splátok ku dňu 20.11.2011 vo výške 33,31 € ako aj úroky z omeškania z dlžnej sumy od 21.11.2011 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. O podanej žalobe tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 6C/217/2014-128 zo dňa 16.5.2017, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 9Co/348/2017-157 zo dňa 12.10.2017 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď prvoinštančnému súdu uložil opätovne sa zaoberať vecou, posúdiť otázku splatnosti jednotlivých splátok úveru a zistiť, či zo strany veriteľa bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a následne vo veci rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť.

3. Tunajší súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu vec opätovne prejednal. Vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP súd prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu i žalovaného. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, dodatku k všeobecným obchodným podmienkam, oznámenia o postúpení pohľadávky, podacieho hárku, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, pokusu o zmier, špecifikácie žalovanej sumy, prehľadu finančných transakcií, vyjadrenia žalovaného, rozsudku č.k. 6C/217/2014-128 zo dňa 16.5.2017, odvolania žalobcu, uznesenia č.k. 9Co/348/2017-157 zo dňa 12.10.2017 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu dlžnú sumu z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu dňa 5.12.2007, a to titulom dlžných splátok splatných v období od 20.9.2010 do 20.11.2011 v celkovej výške 617,40 € (15 splátok po 41,16 €) spolu s úrokom z omeškania.

5. Ako vyplynulo z listín predložených žalobcom relevantných pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 27.9.2012, žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy zo dňa 5.12.2007. Ako vyplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu vo výške 1.327,76 €, keď ku dňu postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní s plnením svojho záväzku 1183 dní. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené právnym predchodcom žalobcu písomným podaním zo dňa 16.10.2012 a odoslané v ten istý deň.

6. Žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril dňa 5.12.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Ako vyplynulo zo zmluvy, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20.11.2011. Predčasné ukončenie zmluvného vzťahu žalobca v priebehu sporu tvrdené nebolo.

7. Žalovaný v priebehu konania skutkové tvrdenia žalobcu o existencii, trvaní zmluvného vzťahu, výške poskytnutého úveru a výške uhradenej sumy, ako ani iné skutkové tvrdenia žalobcu opísané v podanej žalobe nepopieral.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. V danom prípade sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom zmluvy splátkovom úvere uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným dňa 5.12.2007 v rozsahu sumy splátok úveru splatných v období od 20.9.2010 do 20.11.2011 vo výške 617,40 € s príslušenstvom.

10. Súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu a názorom v ňom vyjadreným na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vyhodnotiac dôkazné prostriedky relevantné pre rozhodnutie v tomto spore,

dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súd preskúmaním uplatneného nároku konštatuje, že zmluva o splátkovom úvere č. 0189673267 zo dňa 5.12.2007 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je platným právnym úkonom, ktorý spĺňal náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., pričom z titulu tohto zmluvného vzťahu veriteľovi vznikla voči žalovanému ako dlžníkovi pohľadávka, ktorá bola ku dňu postúpenia pohľadávky vyčíslená na sumu vo výške 2.135,52 €, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo až po dni dohodnutej konečnej splatnosti úveru. Vychádzajúc zo zásady, na ktorej je postavený Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z.), podľa ktorej sa skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné, súd rozhodol tak, že žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy pozostávajúcej zo sumy 15 splátok splatných v období od 20.9.2010 do 20.11.2011 vo výške 617,40 € i s príslušenstvom tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania bol zo strany žalobcu uplatnený vo výške vyplývajúcej z § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 369 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

12. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.